

ശ്രീഃ

ശ്രീമതേ നിഗമാന്തമഹാദേശികായ നമഃ

ശ്രീമാൻ വേംകടനാഥാർയഃ കവിതാർക്കികകേസരീ |

വേദാന്താചാർയവർയോ മേ സന്നിധത്താം സദാ ഹൃദി ||

ശ്രീമദ്ഭാഗവത പുരാണേ പ്രഹ്ലാദേന

|| ശ്രീ നൃസിംഹസ്തുതിഃ ||

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

ശ്രീ രംഗരാമാനുജ മഹാദേശികൻ

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using skt and Hellingman's T_EX for Malayalam.

ശ്രീഃ
ശ്രീമതേ രാമാനുജായ നമഃ

॥ ശ്രീ നൃസിംഹസ്തുതിഃ ॥

പ്രഹ്ലാദ ഉവാച

ബ്രഹ്മാദയഃ സുരഗണാ മൂനയോഽഥ സിദ്ധാഃ

സത്ത്വകതാന മതയോ വചസാം പ്രവാഹൈഃ |

നാരാധിതും പുരുഗുണൈരധുനാപി പിപ്രുഃ

കിം തോഷ്ടുമർഹതി സ മേ ഹരിരുഗ്രജാതേഃ || 1 ||

മന്യേ ധനാഭിജന രൂപ തപഃ ശ്രുതൗജ-

സ്തേജഃ പ്രഭാവ ബല പൗരൂഷ ബുദ്ധി യോഗാഃ |

നാരാധനായ ഹി ഭവന്തി പരസ്യ പുംസോ

ഭക്ത്യാ തുതോഷ ഭഗവാൻ ഗജയുമപായ || 2 ||

വിപ്രാദ് ഭിഷഡ്ഗുണയുതാദരവിന്ദനാഭ-

പാദാരവിന്ദ വിമുഖാച്ഛപപചം വരിഷ്ഠം |

മന്യേ തദർപ്പിത മനോ വചനേ ഹിതാർത്ഥ-

പ്രാണം പുനാതി സ ക്വലം ന തു ഭൂരിമാനഃ || 3 ||

നൈവാത്മനഃ പ്രഭൂരയം നിജലാഭ പുർണ്ണോ

മാനം ജനാദവിദുഷഃ കരുണോ വൃണീതേ |

യദ്യജ്ഞനോ ഭഗവതേ വിദധീത മാനം

തച്ചാത്മനേ പ്രതി മുഖസ്യ യഥാ മുഖശ്രീഃ || 4 ||

തസ്മാദഹം വിഗത വിക്ലവ ഈശ്വരസ്യ

സർവ്വാത്മനാ മഹി ഗൃണാമി യഥാമനീഷം |

നീചോഽജയാ ഗുണ വിസർഗ്ഗമനുപ്രവിഷ്ടഃ

പുയേത യേന ഹി പുമാനനുവർണ്ണിതേന || 5 ||

സർവ്വേ ഹൃമീ വിധികരാസ്തവ സത്ത്വധാമേനാ

ബ്രഹ്മാദയോ വയമിവേശ ന ചോഭിജന്തഃ |

ക്ഷേമായ ഭൂതയ ഉതാത്മ സുഖായ ചാസ്യ
വിക്രീഡിതം ഭഗവതോ രുചിരാവതാരൈഃ || 6 ||

തദ് യച്ഛ മന്യുമസുരശ്ച ഹതസ്ത്വയാദ്യ
മോദേത സാധുരപി വൃശ്ചിക സർപ്പഹത്യാ |
ലോകാശ്ച നിർവൃതിമിതാഃ പ്രതിയന്തി സർവ്വേ
രൂപം നൃസിംഹ വിഭയായ ജനാഃ സ്മരന്തി || 7 ||

നാഹം ബിഭേമ്യജിത തേഴ്തിഭയാനകാസ്യ-
ജിഹ്വാർക്ക നേത്ര ഭ്രുകുടീ രഭസോഗ്ര ദംഷ്ട്രാത് |
ആന്ത്ര സ്രജഃ ക്ഷതജ കേസര ശംകു കർണ്ണാ-
ന്നിർഹ്രാദഭീതദിഗിഭാദരിഭിന്നഖാഗ്രാത് || 8 ||

ത്രസ്തോഴ്സ്മ്യഹം കൃപണ വത്സല ഭൃസ്സുഹോഗ്ര-
സംസാര ചക്രകദനാദ് ഗ്രസതാം പ്രണീതഃ |
ബലസ്സു കർമ്മഭിരുശത്തമ തേഴ്ഘ്രി മൂലം
പ്രീതോഴ്ചവർഗ്ഗ മരണം ഘയസേ കദാ നു || 9 ||

യസ്മാത് പ്രിയാപ്രിയ വിയോഗ സയോഗ ജന്മ-
ശോകാഗ്നിനാ സകലയോനിഷു ദഹ്യമാനഃ |
ദുഃഖൗഷധം തദപി ദുഃഖമതലിയാഹം
ഭൂമൻ ഭ്രമാമി വദ മേ തവ ദാസ്യയോഗം || 10 ||

സോഴ്ഹം പ്രിയസ്യ സുഹൃദഃ പര ദേവതായാ
ലീലാ കഥാസ്തവ നൃസിംഹ വിരിഞ്ച ഗീതാഃ |
അഞ്ജസ്തിതർമ്മ്യനുഗൃണൻ ഗുണവിപ്രമുക്തോ
ദുർഗ്ഗാണി തേ പദ യുഗാലയ ഹംസ സംഗഃ || 11 ||

ബാലസ്യ നേഹ ശരണം പിതരൗ നൃസിംഹ
നാർത്തസ്യ ചാഗദമുദമ്പതി മജ്ജതോ നൗഃ |
തപ്തസ്യ തത് പ്രതിവിധിർയ ഇഹാഞ്ജസേഷ്ട-
സ്താവദിഭോ തന്നുഭൃതാം ത്വദുപേക്ഷിതാനാം || 12 ||

യസ്മിൻ യതോ യർഹി യേന ച യസ്യ യസ്മാദ്
യസ്മൈ യഥാ യദുത യസ്ത്വപരഃ പരോ വാ |
ഭാവഃ കരോതി വികരോതി പൃഥക് സ്വഭാവഃ
സഞ്ചോദിതസ്തദഖിലം ഭവതഃ സ്വരൂപം || 13 ||

മായാ മനഃ സൃജതി കർമ്മമയം ബലീയഃ
കാലേന ചോദിതഗുണാനുമതേന പുംസഃ |
ഹരന്ദോമയം യദജയാർപ്പിത ഷോഡശാരം
സംസാര ചക്രമജ കോതിതരേത് ത്വദന്യഃ || 14 ||

സ ത്വം ഹി നിത്യ വിജിതാത്മഗുണഃ സ്വധാമ്നാ
കാലോ വശീകൃത വിസൃജ്യ വിസർഗ്ഗ ശക്തിഃ |
ചക്രേ വിസൃഷ്ടമജയേശ്വര ഷോഡശാരേ
നിഷ്പീഡ്യമാനമുപകർഷ വിഭോ പ്രപന്നം || 15 ||

ഭൃഷ്ടാ മയാ ദിവി വിഭോഭവില ധിഷ്ണുപാനാം
ആയുഃ ശ്രിയോ വിഭവ ഇച്ഛതി യാഞ്ജനോഽയം |
യേസ്മത് പിതൃഃ കുപിത ഹാസ വിജ്യംഭിതഭ്രൂ
വിസ്ഫുർജ്ജിതേന ലൂലിതാഃ സ തു തേ നിരസ്തഃ || 16 ||

തസ്മാദമുസ്തനു ഭൃതാമഹമാശിഷോജ്ഞ
ആയുഃ ശ്രിയം വിഭവമൈന്ദ്രിയമാ വിരിഞ്ചാത് |
നേച്ഛാമി തേ വിലുലിതാനുരുവിക്രമേണ
കാലാത്മനോപനയ മാം നിജ ഭൃത്യ പാർശ്വം || 17 ||

കുത്രാശിഷഃ ശ്രുതി സുഖാ മൃഗ തൃഷ്ണി രൂപാഃ
ക്ഷേദം കലേബരമശേഷ രുജാം വിരോഹഃ |
നിർവ്വിദ്യതേ ന തു ജനോ യദപീതി വിദ്വാൻ
കാമാനലം മധുലവൈഃ ശമയൻ ദുരാപൈഃ || 18 ||

ക്വാഹം രജഃപ്രഭവ ഇൗശ! തമോഽധികേഽസ്മിൻ
ജാതഃ സുരേതര കൂലേ ക്വ തവാനുകമ്പാ |

ന ബ്രഹ്മണോ ന തു ഭവസ്യ ന വൈ രമായാ
യന്മേഘർഷ്ഠിതഃ ശിരസി പദ്മകരഃ പ്രസാദഃ || 19 ||

നൈഷാ പരാവര മതിർഭവതോ നനു സ്യാത്
ജ്ഞോർയഥാഘ്രമസുഹൃദോ ജഗതസ്തഥാപി |
സംസേവയാ സുരതരോരിവ തേ പ്രസാദഃ
സേവാനുരൂപമുദയോ ന പരാവരത്വം || 20 ||

ഏവം ജനം നിപതിതം പ്രഭവാഹി കൂപേ
കാമാഭി കാമമനു യഃ പ്രപതൻ പ്രസംഗാത് |
കൃത്യാഘ്രമസാത് സുരർഷിണാ ഭഗവൻ ഗൃഹീതഃ
സോഘം കഥം നു വിസൃജേ തവ ഭൃത്യ സേവാം || 21 ||

മത്പ്രാണ രക്ഷണമനന്ത പിതൂർവൃധശ്ച
മന്യേ സ്വഭൃത്യ ജ്ഞിവാക്യമൃതം വിധാതും |
ഖഡ്ഗം പ്രഗൃഹ്യ യദവോചദസഭിധിത്സുഃ
ത്വമീശ്വരോ മദപരോഘ്രവതു കം ഹരാമി || 22 ||

ഏകസ്ത്വമേവ ജഗദേതദമുഷ്യ യത്ത്വം
ആദ്യന്തയോഃ പൃഥഗവസ്യസി മധ്യതശ്ച |
സൃഷ്ട്യാ ഗുണ വൃതികരം നിജമായയേദം
നാനേവ തൈരവസിതസ്തദനു പ്രവിഷ്ടഃ || 23 ||

ത്വം വാ ഇദം സദസഭീശ ഭവാംസ്തതോഘ്രന്യോ
മായാ യദാത്മ പരബുദ്ധിരിയം ഹൃപാർത്ഥാ |
യദ്യസ്യ ജന്മ നിധനം സ്ഥിതിരീക്ഷണം ച
തദ്വൈ തദേവ വസുകാലവദഷ്ടിതർവ്വോഃ || 24 ||

നൃസ്യേദമാത്മനി ജഗദിലയാംബു മധ്യേ
ശേഷേഘ്രമനാ നിജസുഖാനുഭവോ നിരീഹഃ |
യോഗേന മീലിത ഭൃഗാത്മനി പീതനിഭ്ര-
സ്തുർഭയേ സ്ഥിതോ ന തു തമോ ന ഗുണാശ്ച യുഷ്ഠേ || 25 ||

തസ്യൈവ തേ വപുരിദം നിജകാല ശക്ത്യാ
സഞ്ചോദിത പ്രകൃതി ധർമ്മണ ആത്മഗുഡം |
അംഭസ്യനന്ത ശയനാദ് വിരമത്സമാധേ-
രീനാഭേഭൂത് സ്വകണികാവടവന്മഹാബ്ജം || 26 ||

തത്സംഭവഃ കവീരതോഽന്യദപശ്യമാനഃ
ത്വാം ബീജമാത്മനി തതം സ്വബഹിർവ്വിചിന്ത്യ |
നാവിന്ദദബ്ദ ശതമപ്സു നിമജ്ജമാനോ
ജാതേഽംകുരേ കഥമു ഹോപലഭേത ബീജം || 27 ||

സ ത്വാത്മയോനിരതി വിസ്ഥിത ആശ്രിതോഽബ്ജം
കാലേന തീവ്ര തപസാ പരിശുദ്ധ ഭാവഃ |
ത്വാമാത്മനീശ ഭൂവി ഗന്ധമിവാതി സൂക്ഷ്മം
ഭൂതേന്ദ്രിയാശയമയേ വിതതം ദദർശ || 28 ||

ഏവം സഹസ്ര വദനാംശ്രി ശിരഃകരോരു-
നാസാസ്യ കർണ്ണ നയനാഭരണായുധാഡ്യം |
മായാമയം സദുപലക്ഷിത സന്നിവേശം
ഭൃഷ്ടാ മഹാപുരുഷമാപ മുദം വിരിഞ്ചഃ || 29 ||

തസ്ഥൈ ഭവാൻ ഹയ ശിരസ്തനുവം ച ബിഭ്രത്
വേദ ഭൂഹാവതി ബലൗ മധുക്കൈടഭാഖ്യൗ |
ഹത്യാഽഽനയച്ഛ്രുതിഗണാംസ്തു രജസ്തമശ്ച
സത്വം തവ പ്രിയതമാം തനുമാമനന്തി || 30 ||

ഇത്ഥം നൃതിര്യഗൃഷിദേവസ്വഷാവതാരൈഃ
ലോകാൻ വിഭാവയസി ഹംസി ജഗത്പ്രതീപാൻ |
ധർമ്മം മഹാപുരുഷ പാസി യുഗാനുവൃത്തം
ഹനന്ഃ കലൗ യദഭവസ്ത്രിയുഗോഽഥ സ ത്വം || 31 ||

നൈതന്മനസ്തവ കഥാസു വികുൺഠനാഥ
സംപ്രിയതേ ദുരിത ദുഷ്ടമസാധു തീവ്രം |

കാമാതുരം ഹർഷ ശോക ഭയൈഷണാർത്തം
തസ്മിൻ കഥം തവ ഗതിം വിമുശാമി ദീനഃ || 32 ||

ജീവൈകതോഽച്യുത വികർഷതി മാവിത്യപ്താ
ശിശ്നോഽന്യതസ്ത്വഗുദരം ശ്രവണം കൃതശ്ചിത് |
പ്രാണോഽന്യതശ്ചപലഭ്യക് ക്വ ച കർമ്മ ശക്തി-
ർബഹ്വ്യസ്സപത്യ ഇവ ഗേഹപതിം ലുനന്തി || 33 ||

ഏവം സ്വകർമ്മ പതിതം ഭവ വൈതരണ്യാം
അന്യോന്യ ജന്മ മരണാശന ഭീത ഭീതം |
പശ്യഞ്ജനം സ്വപര വിഗ്രഹ വൈര മൈത്രം
ഹന്തേതി പാരചര പീപ്യഹി മുഡമദ്യ || 34 ||

കോമ്പത്ര തേഘില ഗുരോ ഭഗവൻ പ്രയാസ
ഉത്താരണോഽസ്യ ഭവ സംഭവ ലോപ ഹേതോഃ |
മുഡേഷു വൈ മഹദനുഗ്രഹ ആർത്തബന്ധോ
കിം തേന തേ പ്രിയ ജനാനനുസേവതാം നഃ || 35 ||

നൈവോഭിജേ പര ദുരത്യയവൈതരണ്യാഃ
ത്വദീര്യ ഗായന മഹാമൃത മഗ്നചിത്തഃ |
ശോചേ തതോ വിമുഖ ചേതസ ഇന്ദ്രിയാർത്ഥ-
മായാ സുഖായ ഭരമുഭവതോ വിമുഢാൻ || 36 ||

പ്രായേണ ദേവ മൂനയസ്സ വിമുക്തി കാമാ
മൗനം ചരന്തി വിജനേ ന പരാർത്ഥ നിഷ്ഠാഃ |
നൈതാൻ വിഹായ കൃപണാൻ വിമുമുക്ഷ ഏകോ
നാന്യം ത്വദസ്യ ശരണം ഭ്രമതോഽനുപശ്യേ || 37 ||

യന്മൈമുനാദി ഗൃഹമേധി സുഖം ഹി തുച്ഛം
കണ്ഡൂയനേന കരയോരിവ ദുഃഖ ദുഃഖം |
ത്യപ്യന്തി നേഹ കൃപണാ ബഹു ദുഃഖ ഭാജഃ
കണ്ഡൂതിവന്മനസിജം വിഷഹേത ധീരഃ || 38 ||

മൗന വ്രത ശ്രുത തപോഽധ്യയന സ്വ ധർമ്മ-
വ്യാഖ്യാ രഹോ ജപ സമാധയ ആപവർഗ്ഗ്യാഃ |
പ്രായഃ പരം പുരുഷ തേ ത്വജിതേന്ദ്രിയാണാം
വാർത്താ ഭവന്ത്യുത ന വാത്ര തു ദാമികാനാം || 39 ||

രുപേ ഇമേ സദസതീ തവ വേദസ്യഷ്ടേ
ബീജാംകുരാവിവ ന ചാന്യദരുപകസ്യ |
യുക്താസ്സമക്ഷമുഭയത്ര വിചിമ്പതേ ത്വാം
യോഗേന വഹ്നിമിവ ദാരുഷു നാനൃതഃ സ്യാത് || 40 ||

ത്വം വായുരഗ്നിരവനിർവ്വിയദംബു മാത്രാഃ
പ്രാണേന്ദ്രിയാണി ഹൃദയം ചിദനുഗ്രഹശ്ച |
സർവ്വം ത്വമേവ സഗുണോ വിഗുണശ്ച ഭൂമൻ
നാനൃത് ത്വദസ്ത്വപി മനോ വചസാ നിരൂക്തം || 41 ||

നൈതേ ഗുണാ ന ഗുണിനോ മഹദാദയോ യേ
സർവ്വേ മനഃപ്രഭൃതയഃ സഹദേവമർത്തയാഃ |
ആദ്യന്തവന്ത ഉരുഗായ വിദന്തി ഹി ത്വാം
ഏവം വിമൃശ്യ സുധിയോ വിരമന്തി ശബ്ദാത് || 42 ||

തത് തേഛർഹത്തമ നമസ്സ്തുതി കർമ്മ പുജാഃ
കർമ്മ സ്തൃതിശ്ചരണയോഃ ശ്രവണം കഥായാം |
സംസേവയാ ത്വയി വിനേതി ഷഡംഗയാ കിം
ഭക്തിം ജനഃ പരമഹംസ ഗതൗ ലഭേത || 43 ||

|| ഇതി ശ്രീ നൃസിംഹസ്തുതിഃ സ്തോകഏങ് ||